

Outsider

mihez képest outsider az ember,
ha magához hűtlen lenni nem mer,
megcsalja talán az egész világot,
istenekkel szeretkezik,
így menti versébe a lángot.

munkáját senki sem ismeri (el),
ételt s italt is az égből emel
hát ezért lopja mindig a Napot
és ezért bőgnék a felhők
és ezért hullnak le a csillagok...

Jelen, és

futsz futsz de hol állsz meg
rohan a függönyön a fény
íróasztalod meg sem tapasztalod
telefonba jegyzetelsz a metrón
miközben dől rád az állott lehelet
azután átszállsz vagy éppen
csak fehérneműt és vallást váltasz
egy sarkán az életutaknak
feltámadsz elfáradsz élsz bele
futsz koccintasz kocogsz és
kocaszermest játszol
aktot fest rólad a hajléktalan
a furmint üres gyomrodba fúr mint
a rögeszmés végtelen
majd egyszerre belevérzik
üres szemedbe
a jelen

Holnapi Szerető

A szemembe szúrt pillanat
vakká tett a jóra.
Nem váltottad valóra
álomforintjaim.
Csak belülről látlak azóta.
Szembogaramról lepattogzott
a kitin.

Testem túl nehézkes, levetném.
Ami kellett, azt
lelkembe gyúrtam.
Amit elhazudtál, még hiszem,
hogy úgy van.
Sötét szobámban puha hiányod
meztelen ölébe fekszem,
és szeretem azt, aki nem vagy,
és szeretem azt, aki lettem.

Tiéd vagyok,
mint a holnap,
sohasem érkezem el,
de mindig tudom, hogy hol vagy,
még ha nem is
ér kezem el.

Viszonyító

Elmegyek és itt maradok,
abban, amit rólam álmodsz,
szerelmem egy szívárványhossz.

Elmegyek és itt maradok,
annak, ki őriz még magában,
s fény csillan írisze udvarában.

Elmegyek és itt maradok,
ahhoz képest, aki vagy,
múltam olyan nyomot hagy.

Magamnak

senki sem őriz
senki sem zavar
pitvarmagányban dobban az avar

senki sem burjánzik testemen fájna
senki sem marad itt holnaputánra

lehetek önfeledt szabad és árva
verseim táncom falába vájva

senki sem őriz
senki sem vesz el
szerelmem,
magamnak én magam leszel.